

мята е имало характеръ на фермерство. До него врѣме съ правото на свидѣтелствуване прѣдъ сѣда сѣ ползували само мюсюлманитѣ, а християнитѣ сѣ нѣмали гласъ. Това толкова отвратително обществено дѣло не е могло да бѣде прѣмахното нито отъ безпочвенитѣ реформи за уреждането на граждански институти, които се завършиха съ печалната участъ на учрѣдения парламентъ въ Турската държава, който се оказа една пародия.

Въ минало врѣме християнството е разнясяло просвѣта, а за затвърдяването на просвѣтата въ епохата на турското владичество, наложителна потребностъ е била собствеността, сѣмейството и законността да почиватъ възъ основа на християнскитѣ начала. За това твърдѣ естествено е, че българския народъ, бидѣйки неосигуренъ въ положението си, и нѣмайки възможностъ да живѣе спокойно и да се образува, е просилъ милостта на Царя и руския народъ, за да му създаде граждански редъ, който да обезпечва културния му животъ върху началата на пълна политическа свобода. Ето Царя на славната руска земя иде самъ лично да обяви на родния му славянски народъ — Българския, съ обнаженъ мечъ, че робскитѣ вериги сѣ строшени за винаги, че България може да разчита на пълна политическа независимостъ и траенъ граждански редъ, съзиданъ върху неизкупимитѣ жертви на рускитѣ синове, съ кръвта на които е пропита дълбоко българската земя. . . Да, Царьтъ прѣкарвалъ врѣмето си въ градца Бѣла, слѣдѣйки зорко развитието на историческата кървава драма.

Кжщата на Мехмедъ-бея имаше широкъ дворъ. Царьтъ заповѣда да обтегнатъ въ градината до кжщата Императорската ставка, която се състояеше